

amb fermesa la defensa irreductible dels drets humans; i per a guanyar la credibilitat, cal que la Guàrdia Civil es tregui de sobre la xacra de les constants sospites de maltractaments i vexacions que reben els detinguts, principalment els acusats de delictes de terrorisme a Euskadi i a Catalunya —aquí encara és recent la detenció de prop de trenta suposats simpatitzants de Terra Lliure que, amb tota mena de detalls, varen explicar els mal-

tractaments i les vexacions soferts, sense que fins ara no se n'hagi fet cap investigació seriosa—.

Ferran Cardenal, que es proclama fervent admirador del president Terradellas, cal que sigui coherent amb el que ell volia, que recordi que la Guàrdia Civil fou admirada i respectada a Catalunya per la seva fidelitat i dependència del govern de la Generalitat de Catalunya en l'etapa republicana i que fou la Guàr-

dia Civil una peça important per a esclafar l'aixecament feixista del 18 de juliol de 1936. Anys després molts dels seus caps pagaren amb la vida el fet d'haver estat fidels a la legalitat democràtica, a la República i a la Generalitat de Catalunya.

El repte de Ferran Cardenal és important i, en uns moments de crisi de tot tipus, d'una gran responsabilitat.

Miquel Sellarès

Felipe González se'n va a fer les Amèriques

Malgrat el que ha costat la celebració de l'entrevista, Fabià Estapé pensa que d'aquest viatge no en sortiran gaires conseqüències dignes de subratllar.

Mirin que en fa, de mesos, que aquest home gris i treballador que es diu Javier Solana, ministre d'Afers Estrangers, maldava per aconseguir una data perquè Felipe González pogués entrevistar-se amb el president dels Estats Units Bill Clinton a la casa Blanca de Washington. Finalment, la diplomàcia nord-americana ha estimat que ja era hora d'accedir a l'entrevista, fa mesos sol·licitada. L'entrevista, de la qual també ha format part Carmen Romero, muller del president i inventora cèlebre dels 150 novel·listes i de les *jóvenes*, ha pogut celebrar-se comptant, fins i tot, amb un dinar amb la primera dama, Hillary Clinton. Segons el que diuen els informadors, Hillary Clinton va exposar als seus convidats tots els empenyaments que ha trobat al Senat dels Estats Units, on més d'una vegada la majoria necessària per a aprovar lleis i nomenaments és aconseguida gràcies a la intervenció i al vot decisiu de l'intel·ligent vice-president dels Estats Units, Albert Gore.

Una munió de diaris nord-americans han dit amb força certesa que Felipe Gon-

González i Clinton. La trobada finalment ha pogut realitzar-se.

zález és un home d'esquerres que fa política de dretes. El nostre Felipe González s'ha esgargamellat amb paraules obliquament adreçades a aquests galdosos líders sindicals que són Nicolás Redondo i Antonio Gutiérrez, assenyalant els avantatges de la reforma del mercat laboral aprovada pel govern i enviada a les Corts, on amb tota seguretat serà aprovada amb els vots dels diputats del PSOE i els de Convergència i Unió.

La substància del viatge em sembla més aviat minsa. S'han aconseguit les fotos de rigor, que no inclouen les del amb Hillary Clinton. També és ben cert que Felipe

González ha obtingut un sorollós "no" sobre la proposta que els Estats Units aixequin l'embargament sobre l'illa del barbut. Altres qüestions més senzilles han anat endavant; per exemple, l'afermament dels llaços polítics, econòmics i comercials entre la primera potència mundial i Espanya. No crec que, d'aquest viatge, en surtin gaires conseqüències dignes de subratllar. Potser l'anunciada entrevista de Felipe González amb el tsar de butxaca, Borís Ieltsin, que serà més profitosa

per al rus, que no té altra cosa a vendre sinó icones, fusta i gas natural.

Jo crec de veres que l'època de les entrevistes, amb dinar o sense, es va acabant. Jo els asseguro que en els estats moderns és molt més important el ministeri de l'Interior que no el d'Afers Estrangers. I així anem. En aquest camí de sirga. Cap a la inefable vaga general que els Redondo i Gutiérrez esmentats han profetitzat per a després dels Reis d'Orient. Jo espero de veritat que el rei Baltasar els ompli de carbó bituminós per facilitar, així, la subsistència de l'atrotinada Hunosa.

Fabià Estapé